

και διαρκές, γίνεται δὲ πολλή χρησιμὴ αὐτοῦ παρὰ τῶν λεπτουργῶν. Ὁ φλοιὸς αὐτοῦ καίμενος παράγει ωραίαν ὁσμὴν ἔχει δὲ καρποὺς λίαν μικροὺς.

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

Αἱ Τουρκικαὶ παροιμίαι, ὡς πᾶσαι αἱ παροιμίαι τῶν λαῶν, δεικνύουσι τὸν ἰδιάζοντα χαρακτήρα τῶν Τούρκων μορφοῦμενον ἐκ τῆς θρησκείας καὶ τῶν ἔξεων αὐτῶν. Παραθέτομεν τινὰς τούτων, αἵτινες ἔχουσιν ἐνδιαφέρον τι. Ἡ ἐξῆς δεικνύει τὴν πίστιν τῶν μουσουλμάνων εἰς τὴν εἰμαρμένην. — «Ἐάν ὁ ἄνθρωπος δὲν ζητῇ τὴν τύχην του, ἡ τύχη του τὸν ζητεῖ.» «Ὅτι μέλλει νὰ συμβῇ θέλει συμβῇ καὶ δὲν ἀποτρέπεται» ὡς καὶ παρ' ἡμῖν δημοδῶς λέγεται «ὅ, τι μέλλει δὲν ξεμέλλει». «Ὁ κόσμος εἶναι μύλος καὶ ἀλέθει ἄλευρον» ἡμέραν τινὰ θ' ἀλέσῃ καὶ ἡμάρι. «Διὰ τὰς τὴν θάλασσαν καὶ πνίξου εἰς μίαν λίανην.» «Ὁ Θεὸς γινώσκει ὁ ἄνθρωπος μαντεύει.» Ἡ ἐξῆς δεικνύει τὴν τυφλὴν πίστιν εἰς τὸν Θεὸν ὅπερ εἶναι ἀξιοσημείωτον χαρακτηριστικὸν τοῦ Τουρκικοῦ χαρακτήρος. — «Τὸ φρέαρ τῆς εὐσπλαγγνίας εἶναι βαθύ.» «Ὁ Θεὸς ἀναβάλλει δὲν λησμονεῖ.» «Ὅστις πορευθῇ πρὸς τὸν Θεὸν δὲν θά μείνῃ ἄστεγος.» «Ὁπου ὁ Θεὸς κλείσῃ μίαν θύραν ἀνοίγει χιλίαν.» «Ὅταν ὁ Θεὸς δίδει δὲν ἐρωτᾷ τινος υἱὸς εἶναι τις.» «Καὶ εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς δίδει θλίψεις.» Παραθέτομεν καὶ τὰς ἐξῆς παροιμίας γενικωτέρου χαρακτήρος: «Ἡ συνειδήσις εἶναι τὸ ἥμισυ τῆς θρησκείας.» «Ὁ ἄνθρωπος ὅστις εἶναι ἄνθρωπος δὲν σφάλλει δις.» «Μὴ κλαίεις διὰ τοὺς νεκροὺς ἀλλὰ διὰ τοὺς τρελλοὺς.» «Τὸν ἀδάμαντα καὶ εἰς τὴν λάσπην ἂν τὸν ρίψῃς πάντοτε μένει ἀδάμας.» «Κάμε καλὸ καὶ ρίψτε εἰς τὴν θάλασσαν.» Ταῦτό λεγόμεν καὶ παρ' ἡμῖν «Κάμε καλὸ καὶ ρίψ' το στὸ γιανό.» «Ἐάν οἱ ἰχθύες δὲν τὸ μάθωσι ὁ Θεὸς θά τὸ μάθῃ.» «Χρειαζόνται δύο ἡμερῶν ἀγῶνες διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τις μίαν ἡμέραν τροφήν.» «Ὅστις θεωρεῖ τὰ χρήματα πολύτιμα εἶναι αὐτὸς ἀσήμαντος.» «Καὶ τὰ βουνα φοβοῦνται τὸν πλούσιον.» «Ἐκείνος ὁ ὁποῖος δὲν διστάζει νὰ ὁμολογήσῃ τὸ λάθος εἶναι ἀληθὴς ἄνθρωπος.» «Δὲν ὑπάρχει πρῶτα εἰς τὸ χωρίον τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει πετεινόν.» «Τὸ μάτι τοῦ ναυικοῦ παχαίνει τὸ βῶδι.» «Προτοῦ συγκινηθῇ ἡ καρδιά τοῦ πλουσίου ἡ ζωὴ τοῦ πτωχοῦ χάνεται.» «Ὁ καλὸς ἄνθρωπος δύναται νὰ λάβῃ ἄρτον καὶ ἀπὸ τοῦ λίθους.»

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Υποβρύχια πλοῖα.

B.

Κατὰ τὸ ἔτος 1771 ὁ Ἀμερικανὸς David Bushnell ἐκ Connecticut πρῶτος ὑπέβαλεν τὴν ἰδέαν

νὰ μεταχειρισθῇ τὰ ὑποβρύχια πλοῖα ὡς ὄργανα πολεμικῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ πράγματι παρουσίασεν σχέδιον τοιοῦτον τὸ ὁποῖον ἐπεμψεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐπιστημόνων.

Διὰ τοῦ πλοίου αὐτοῦ ὡς διειστέμετο ὁ ἐφευρέτης ἠδύνατο νὰ προσβάλλῃ ὑπὸ τὸν πυθμένα τὸ ἐχθρικὸν πλοῖον καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα.

Τὸ πλοῖον τοῦ ἀνωτέρω ἐφευρέτου, εἶχεν σχῆμα χελώνης ἀκριβῶς, καὶ διὰ μὲν τῆς κεφαλῆς εἰσέρχοντο οἱ ἄνθρωποι, διὰ δὲ τῶν ποδῶν ἐσχηματίζοντο αἱ κῶπαι, καὶ ὡς πηδάλιον ἤρκει ἡ οὐρά, ἐκτὸς δὲ εἶχεν κατασκευάσει δύο δεξαμενάς ἐντὸς τῶν ὁποίων ἔθετε ἀέρα πεπιεσμένον, κάτωθι τῆς κοιλίας ὑπῆρχεν βάρος 200 περίπου λίτρων ἐκ μολύβδου, τὸ ὁποῖον δι' εἰδικοῦ μηχανισμοῦ ἠδύνατο νὰ καταπίπτῃ καὶ νὰ χρησιμεύῃ δίκην ἀγκύρας.

Ὅταν τὸ πλοῖον ἐπρόκειτο νὰ βυθισθῇ, ὁ ἐντὸς εὐρισκόμενος μηχανικὸς ἐπέβη διὰ τοῦ ποδός του κογλίαν τινὰ καὶ πάραυτα τὸ πλοῖον ἐβυθίζετο, εἰσερχομένου τοῦ ὕδατος ἐντὸς δεξαμενῆς εὐρισκομένης ὑπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ σκάφους, ὅταν δὲ πάλιν ἐπρόκειτο νὰ ἀνέλθῃ, ἐξήγαγεν τὸ ὕδωρ, διὰ χαλκίνης τινος ἀντλίας.

Ἐμπροσθεν τοῦ πλοίου ὑπῆρχε προεξέχουσα αἰχμηρὰ μεταλλικὴ ράβδος ἥτις ἦτο συνδεδεμένη μετὰ κιβωτίου ἐμπεριέχοντος ἐμπρηστικὴν τινὰ ὕλην.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐπρόκειτο νὰ προσβληθῇ τὸ πλοῖον ἡ μεταλλικὴ ράβδος ὠθεῖτο ἰσχυρῶς δι' ἐλατηρίου καὶ προσεκολλᾶτο ἐπὶ τῆς τρύπιδος τοῦ πλοίου.

Μετὰ τὴν στερεάν ἐπικόλλησιν τῆς ράβδου ὁ ἐντὸς εὐρισκόμενος μηχανικὸς, ἔστυρεν μετὰ δυνάμεως λεπτὸν τι σχοινίον τὸ ὁποῖον ἐσωτερικῶς συνεκοινώνει μὲ ἐλατήριον καὶ τοῦτο μὲ σφύραν ἐπὶ καψυλίου, ὁπότε ἐλάμβανε χώραν ἡ ἐκρηγῆς.

Δυστυχῶς ὅσα πειράματα ἐγένοντο διὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ πάντοτε ἀπετύγχανον ἔνεκεν τῆς μὴ καλῆς τοποθετήσεως τῆς ναυκλαστικῆς μηχανῆς, καὶ τὸ Ναύκλαστρον ἀνεφλέγετο μακρόθεν τοῦ πλοίου ὑψόνον ὑπερμεγέθη στήλην ὕδατος.

Περιεγράψαμεν τὸ σύστημα τοῦτο, καθ' ὅτι μὲ ὅλας τὰς ἀποτυχίας καὶ ἐλλείψεις αὐτοῦ, ὑπῆρξεν ἡ ἐντελεστώτη τῶν τοιούτου εἶδους ναυπηγηθειῶν λέμβων εἴτε πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Bushnel ἢ μετ' αὐτήν. Ἡ ναυπηγισίς τοῦ πλοίου αὐτοῦ ἤρξατο ἀπὸ τὸ 1771 μέχρι τοῦ 1775 ὅτε καὶ ἐπερατώθη, ὀνομασθέντος «ὑποβρύχιος Ἀμερικανικῆς χελώνης».

Ὁ Bushnel λυπηθεὶς διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ πλοίου του καὶ τὴν ἀμέλειαν τῆς Κυβερνήσεως, μετέβη εἰς Γαλλίαν περὶ τὰ τέλει τοῦ πολέμου ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Dr. Bush ἀπεβίωσεν δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1826 εἰς ἡλικίαν 90 ἐτῶν διὰ τῆς ἀποσφραγίσεως δὲ τῆς διαθήκης του, ἀπεκαλύφθη τὸ ἀληθές αὐτοῦ ὄνομα.

ΣΠΥΡ. Γ. ΚΟΚΟΛΗΣ